

[Gert Petersen]

Så vil jeg sige – det er også baggrunden for mit svar til hr. Per Stig Møller – at jeg mener helt sagligt, at som styrken sammensættes dernede i øjeblikket, får den et alt for vestligt, jeg vil sige vestallieret præg. Den får ikke det brede præg, som netop en FN-operation ville have impliceret.

Derfor synes jeg, vi bør sige til Kuwait, at vi ikke sender et krigsskib til dem, men vi vil styrke vor humanitære bistand til flygtningene i Jordan og andre steder. Det er også i Kuwaits interesse og i befrielseskampens interesse, fordi flygtningestrømmen naturligvis er med til at øge spændingerne i hele området.

Under de omstændigheder, som i øjeblikket er etableret – man har sagt, at de ikke kunne komme længere ovre i FN, o.k., så kunne de ikke komme længere, men det var altså efter min mening ikke langt nok – bør vi ikke besvare den kuwaitiske anmodning med at sende et krigsskib.

Så vil jeg endelig sige, at tidligere havde hr. Duetoft nogle betragtninger om Reagan og Bush. Jeg glæder mig over, at det er Bush, der er USA's præsident i dag, og at præsidenten ikke hedder præsident Duetoft. Så var der sandelig grund til at være nervøs. Det er jeg helt klar over.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Uagtet min vægt og alder føler jeg mig faktisk som det lille barn på moders arm i »Kejserens nye Klæder«, som på et tidspunkt siger om kejseren: Han har jo ikke noget på.

Jeg er da glad for, at hr. Gert Petersen og hr. Gammelgaard har forstået og begge er enige med mig i det budskab, jeg kom med, at det er økonomisk begrundede årsager, der ligger bag det, der hedder operation »Ørkenkjold«, og hvad der ellers kommer efter det.

Modsat hr. Gert Petersen stemmer jeg ja til det her, men jeg vil gerne have lov til at stemme ja ud fra det, det i virkeligheden er, og ikke ud fra det, som jeg har hørt udenrigsministeren tale om i en uendelighed i pressen. Nu er jeg godt klar over, at det også havde andre baggrunde, mere gallupmæssige baggrunde, end egentlig FN.

Man må kalde det, hvad det er. Det drejer sig om det sorte stof, der hedder olie, og de forsyninger heraf, der skal til, og til en rimelig penge.

Det er regulært det, det drejer sig om. Og hvis man kan gå ind for det, så kan man sagtens sende en »Olfert« af sted, og det går jeg ind for.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Så svarede hr. Gert Petersen da endelig, hvad vi skulle sige til Kuwaits opfordring om at komme til hjælp. Vi skal altså sige til dem: Så længe de fattige afrikanske stater ikke udstyrer en flåde og deltager i aktionen i Golfen, så vil vi i Vesten ikke. Vi skal altså sige til Den Arabiske Liga, at fordi de fra Afrika ikke kommer, så vil vi i Vesten ikke.

Jamen hr. Gert Petersen, det må da være sådan, når et land i nød henvender sig, at man tager stilling til, om man vil komme og hjælpe dette land. Det mener vi altså at man skal. Men jeg forstår, at hr. Gert Petersen ikke vil hjælpe en, der bliver overfaldet, hvis ikke der er en kolossal masse andre, som han har navn på, der kommer og hjælper. Det dør den overfaldne altså af.

Formanden:

Så tror jeg, vi skal tænke på at afslutte debatten.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er nødt til at fortælle hr. Per Stig Møller – ja, man skulle tro, at han vidste det – at der faktisk er en række skibe i Golfen, der udøver håndhævelse for at se, om sanktionerne bliver overholdt. Det kommer ikke an på en enkelt lille dansk korvet.

Og den hovedmetode, hvormed Saddam Hussein bekæmpes, den vigtigste strategi i bekæmpelsen af Saddam Hussein, hr. Per Stig Møller, er sanktionspolitikken. Det at Danmark meget strikte og nøje overholder sanktionspolitikken, er det vigtigste bidrag, vi kan yde til bekæmpelse af Saddam Hussein. Medmindre man, som hr. Duetoft antydede, gerne vil sende nogle raketter i hovedet på ham, så er det det vigtigste bidrag. Jeg vil ikke være med til det andet.

Hermed sluttede forhandlingen.